

Publicerad 2008-11-27 22:07 av Whatshername

Att vara medveten om omedvetenhet

En bil kör förbi i en jäkla fart
Vinden efter den får mig att vingla till på cykeln
Tystnade blir total efter bilen
Inte en fågel, inte ett tåg, inte någon trafik
Långt bort på en äng går en hund med sin ägare
Borta på en parkering hoppar en kvinna ur en bil
Jag blir plötsligt så totalt medveten om allt jag innan inte såg
Molnen öppnar upp sig på himlen och solen sticker fram
Den kastar ett par sista strålar över mig
Och snön som glittrar under mig
Innan den går ner långt borta vid horisonten
Jag känner mig rofylld och känslan är underbar

Men plötsligt känner jag något hårt mot vänstra kinden och öga
Och inom bråkdelen av en sekund ligger jag på marken
Snön smälter snabbt mot min kind
Och rinner nedåt halsen när jag reser mig upp i sittande ställning
Magin är bruten och jag har ont
Jag sätter handen mot kinden och upptäcker att det inte är snö
Utan rött blod som rinner längs min kind och droppar ner i snön
Det ser läskigt ut värre än det förmodligen är
Jag upptäcker en vägskylt alldeles intill mig
Och jag drar snabbt slutsatsen att det va den jag for in i

Jag ställer mig upp och tar upp cykeln och börjar gå hemåt
Det är ingen lång bit kvar
100 kanske 150 meter
Jag ser inte en levande själ och tystnaden och ensamheten skrämmar mig plötsligt

Blodet har börjat rinna nerför min svarta jacka och jag skyndar på stegen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Whatshername med Poeter.se id #26147 innehar upphovsrätten